

Meningen med

LIVET

Kan vi tænke os frem til den, eller skulle vi hellere synge os ind i den?

Af Majbritte Ulrikkeholm, sanger, sangskriver & forfatter)

”Jeg har kun en linie, sagde jeg til redaktøren.
Jeg kan slet ikke skrive fire sider om livets
mening, for så glemmer jeg at høre fuglene,
medens de er her, og jeg vil meget hellere synge”

I denne artikel fortæller Majbritte Ulrikkeholm om sit arbejde med hendes seneste projekt MENNESKE, som er en samling sange, der alle har det til fælles, at de er refleksioner over livets dybere mening og over det at være MENNESKE.

Livets mening

Det hele startede egentlig med, at jeg fik en henvendelse fra en forlagsredaktør, der spurgte, om jeg ville deltage i en antologi, hvor flere forfattere skulle skrive en artikel om livets mening. ”Livets mening?” tænkte jeg. ”Hold da op, hvordan skulle jeg kunne svare på det?”

Man kan blive spurgt om meget og meget som offentlig person, alt fra hvad man synes om en bestemt krig til hvilke tasker man kan lide at købe og nu altså om selve livets mening. Og jeg må indrømme, at det var noget af en mundfuld, men opgaven vakte min nysgerrighed og min interesse, så redaktøren fik mit ja, og så satte jeg mig i min have engangsejlig sommerdag - og tænkte.... over livets mening. Ja, der var man getanker: man er her vel for at lære, for at udvikle sig, for at gå i livets skole, for at elske, for ja, alt muligt. Og jeg skrev, men det

blev ikke rigtig godt. Jeg arbejdede på opgaven i flere uger, og pludselig opdagede jeg, at jeg ikke havde hørt fuglene, som ellers synger så kønt i min have, og jeg havde heller ikke set på blomsterne, som strålede i al verdens farver. Ej heller havde jeg glædet mig særligt over knopperne i æbletræet, der lovede god høst i nær fremtid. Og jeg havde da helt glemt at undres og forundres over det store mirakel, der gentager sig lige for mine øjne hvert eneste år, det mirakel det er at træet blomstrer, sætter frugt, dør og hviler vinteren over og genopstår i sin glans hvert eneste forår som en påmindelse om, at det der dør genopstår igen og igen. I hvert fald hvis man er æbletræ. Jeg havde ikke undret mig over det, for jeg var ved at skrive – om livets mening. Og jeg tænkte, så det knagede højere end når jeg svinger hængeskøjlen fra siden. Og til sidst kunne jeg simpelthen ikke holde ud at tænke mere. Jeg rejste mig op for at gå ind og ringe til forlaget – det var nemlig ved at nærme sig tiden for deadline, og idet jeg rejste mig op var det som om en stemme sang indeni mig:

jeg lever fordi jeg lever og fordi jeg lever lever jeg
”Sådan må det være,” tænkte jeg.

Der er ikke mere i det. Ligesom der heller ikke er mere i det, når jeg synger. Jeg synger fordi jeg synger. Ikke for noget som helst andet. Meningen med min sang findes i sangen selv, og meningen med mit liv findes i livet selv.

”Jeg har kun en linie,” sagde jeg til redaktøren. Jeg kan slet ikke skrive fire sider om livets mening, for så glemmer jeg at høre fuglene, medens de er her, og jeg vil meget hellere synge.

”Den bog bliver heller ikke til noget,” svarede redaktøren, ”Jeg var lige ved at ringe til dig.” Der var ikke nogen af dem, de havde spurgt, der var kommet op med noget, de havde lyst til at aflevere. ”Jeg kan mærke livets mening, når jeg synger,” fortalte jeg redaktøren.”

Og det var her jeg fik idéen. For jeg synes slet ikke det er tosset at reflek-

Hvorfor skal det være så svært at leve?
Hvorfor skal det være så svært at elske?
Når nu livet bare så inderligt ønsker sig at
blive levet
og kærligheden så brændende
ønsker sig at blive foldet ud af dig

Så hvis du ku´ elske ligesom om
ingen havde såret dig
og hvis du ku´ danse ligesom om
ingen skulle se på dig
og hvis du ku´ synge lige så frit
som den der synger for sig selv
ja, så ville du leve
som om du var i Paradis

Hvorfor skal det være så svært at synge?
Hvorfor skal det være så svært at danse?
Når nu sangen bare så inderligt ønsker sig
at blive sunget
og dansen så brændende ønsker sig
at blive foldet ud af dig

Så hvis du ku´ elske ligesom om
ingen havde såret dig
og hvis du ku´ danse ligesom om
ingen skulle se på dig
og hvis du ku´ synge lige så frit
som den der synger for sig selv
ja, så ville du leve
som om du var i Paradis

”Jeg opdagede, hvad der betød noget for mig som menneske. Og jeg kunne synge det. Og når jeg sang det, kunne jeg mærke det”

tere over livets mening. Overhovedet ikke. Men jeg opdagede, at det at tænke noget ganske andet end det at reflektere. Når jeg tænkte, kom jeg væk fra selve det at leve, men .... jeg kunne mærke livets mening, når jeg sang, så jeg kunne jo stille mig selv den opgave at jeg kunne reflektere over livets mening – imedens jeg sang.

Tanker fra sjælen

Det varden opgave jeg gav mig selv. I den næste tid måtte jeg reflektere lige så meget jeg ville over mit liv, men jeg skulle synge imedens. Jeg skulle synge tanker. Når jeg holdt op med at synge, skulle jeg holde op med at reflektere. For det ville alligevel bare blive tankespind. Så jeg sang og spillede guitar, imedens ordene kom flyvende til mig sammen med melodierne. Jeg opdagede, at når jeg sang kom ordene fra et helt andet sted i mig. Det var som om sangene var tanker fra sjælen. Og jeg opdagede sprogets gaver som for eksempel i sætningen: det er heldigt der er en dør når vi dør

Sproget havde hele tiden vidst, at dør og dør er det samme ord. Jeg mærkede det bare først – da jeg sang.

Jeg arbejdede med projektet i to år. Jeg reflekterede syngende over livet, døden, kærligheden og venskabet. Jeg opdagede, hvad der betød noget for mig som menneske. Og jeg kunne synge det. Og når jeg sang det, kunne jeg mærke det.

Paradis

Da jeg var ved at være færdig med inspisningerne af sangene, modtog jeg en mail med en opfordring til at elske som om jeg aldrig var blevet såret. Og jeg kunne godt se, at det måtte være måden at gøre det på. Jeg kunne godt sige til mig selv: ”elsk som om du aldrig er blevet såret.” Men jeg havde svært ved at forstå det som andet end en tanke. Endskønt det var en meget smuk tanke. Og jeg vidste, at jeg ikke var færdig med projektet. Jeg måtte skrive den sidste sang, inspireret af en mail, jeg havde modtaget fra en fremmed. En mail, der var sendt

til tusinder af mennesker i en kæde. Nu var den kommet til mig. ”Hvis jeg nu synger det...” tænkte jeg. ”Så kan jeg måske mærke dette svære.”

For er man først en gang blevet såret, så er det noget af en udfordring ikke at have en lille bitte rævedgang næstegang kærligheden banker på. Men hvis jeg sang det... Og så satte jeg mig ned med min guitar og skrev den sidste sang til pladen. Den sang kom til at hedde Paradis. Og den lærte mig, at jeg ikke behøver at vente på lyksaligheden på den anden side af døren. Jeg kan vandre lige ind i Paradis, hvis jeg kan elske som om ingen havde såret mig, hvis jeg kan danse som om ingen skulle se på mig, og hvis jeg kan synge som om jeg bare synger for mig selv. Ikke for at opnå noget, ikke for at tilfredsstille nogen. Bare for at synge, og så måske for at mærke ... at jeg lever, at jeg synger, at jeg er et MENNESKE.

Majbritte Ulrikkeholm

I offentligheden en værdsat kunstner og modtog i 1998 Statens Kunstfonds tre-årige arbejdslegat for ”hendes evne til at få det danske sprog til at blomstre og skabe billeder.” Hun har siden udgivet både engelsksprogede og dansksprogede CDs og har desuden indenfor de sidste ti år fået udgivet otte bøger. Nu er hun tilbage med et pop/rock-album med sange på dansk om det at være MENNESKE. Hør musikken på www.majbritteulrikkeholm.dk